

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Αριθμός Προσφυγής 13/2011

Μεταξύ:

LOGICOM SOLUTIONS LIMITED

Αιτητών

v.

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

Ζαχαρίας Τουλούρας, Πρόεδρος
Ανδρέας Χριστοφή, Μέλος
Νίκος Πιπτοκοπίτης, Μέλος
Ιωσήφ Ιωσηφίδης, Μέλος
Κυριάκος Συρίμης, Μέλος

Αιτητές:

LOGICOM SOLUTIONS LIMITED

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Κωνσταντίνο Αδαμίδη, Δικηγόρο
2. Ιωσήφ Κακουλλή, Εκπρόσωπο αιτούσας εταιρείας
3. Ανδρέα Θεοπέμπτου, Εκπρόσωπο αιτούσας εταιρείας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΤΜΗΜΑ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Κατερίνα Περικλέους, Α΄ Λειτουργό Πληροφορικής
2. Μαρία Αντωνίου, Λειτουργό Πληροφορικής Α΄
3. Παναγιώτα Παύλου, Συντονίστρια Επιτροπής Αξιολόγησης
4. Αλέξανδρο Αργυρού, Μέλος Επιτροπής Αξιολόγησης

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 24 Ιουνίου, 2011

Α Π Ο Φ Α Σ Η

A. Με την παρούσα Προσφυγή η εταιρεία LOGICOM SOLUTIONS LTD (στο εξής οι «Αιτητές»), στρέφεται κατά της απόφασης του Τμήματος Υπηρεσιών Πληροφορικής του Υπουργείου Οικονομικών (στο εξής η «Αναθέτουσα Αρχή») να ακυρώσει το Διαγωνισμό με αριθμό ΤΥΠ2009/040/A/A, που αφορά στην *«προμήθεια και εγκατάσταση υπολογιστών γραφείου (PCs) για διάφορα τμήματα και υπηρεσίες της Κυβέρνησης»*.

B. ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1. Ο πιο πάνω Διαγωνισμός προκηρύχθηκε με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 7.5.09.
2. Τελευταία ημερομηνία υποβολής προσφορών ορίστηκε η 26.6.09.
3. Υποβλήθηκαν συνολικά 4 προσφορές, ανάμεσα στις οποίες και η προσφορά των Αιτητών.
4. Η Επιτροπή Αξιολόγησης, υπέβαλε την έκθεση της στον Πρόεδρο του Συμβουλίου Προσφορών του Υπουργείου Οικονομικών στις 2.12.09. Το Συμβούλιο Προσφορών, αφού εξέτασε την έκθεση αξιολόγησης σε συνεδρίες του στις 16.12.09 και 26.3.10, αποφάσισε να αναβάλει τη λήψη απόφασης μέχρι την εξασφάλιση στοιχείων από το Γενικό Λογιστήριο για τη Συμφωνία-Πλαίσιο που αφορούσε υπολογιστές γραφείου.
5. Σε νέα συνεδρία του στις 16.4.10 το Συμβούλιο Προσφορών αποφάσισε την ακύρωση του υπό εξέταση διαγωνισμού με βάση τον Κανονισμό 34(5)(ε) της ΚΔΠ 201/2007 με τη δικαιολογία ότι οι ανάγκες που αναμένονταν να καλυφθούν στα πλαίσια του εν λόγω διαγωνισμού, μπορούσαν να καλυφθούν στα πλαίσια της Συμφωνίας-Πλαίσιο με πιο συμφέροντες για την Δημοκρατία όρους.

6. Στις 14.6.2010 οι Αιτητές καταχώρησαν στην Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών την Ιεραρχική Προσφυγή με αρ. 73/2010.
7. Στις 8.10.2010 η Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών ομόφωνα αποφάσισε ότι η Ιεραρχική Προσφυγή 73/2010 επιτυγχάνει και ως εκ τούτου η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώθηκε.
8. Στις 21.1.2011 το Συμβούλιο Προσφορών αποφάσισε να υιοθετήσει την εισήγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης και να ακυρώσει για δεύτερη φορά το διαγωνισμό σύμφωνα με τον Κανονισμό 34(5)(δ) της Κ.Δ.Π. 201/2007, περί του Συντονισμού των Διαδικασιών Σύναψης Δημοσίων Συμβάσεων Προμηθειών, Έργων και Υπηρεσιών. Το Συμβούλιο Προσφορών κατά τη μελέτη του θέματος αναφέρθηκε στο γεγονός ότι δεν είναι πλέον διαθέσιμο το κονδύλι με βάση το οποίο προκηρύχθηκε ο εν λόγω διαγωνισμός σημειώνοντας ότι, δεν εξέτασε τις αποκλίσεις που παρουσιάζουν οι προσφορές συγκεκριμένων οικονομικών φορέων.
9. Το αποτέλεσμα του διαγωνισμού γνωστοποιήθηκε σε όλους τους Οικονομικούς Φορείς στις 9.3.2011.
10. Στις 21.3.2011 οι Αιτητές καταχώρησαν την παρούσα Προσφυγή.

Γ. ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΙΤΗΤΩΝ

Οι Αιτητές υποστήριξαν ότι δύο είναι οι λόγοι για τους οποίους η προσβαλλόμενη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί.

Ο πρώτος λόγος ακύρωσης που προέβαλαν είναι ότι οι προϋποθέσεις για ακύρωση του Διαγωνισμού όπως αυτές προβλέπονται στον Κανονισμό 34(5)(δ) της Κ.Δ.Π. 201/2007 δεν πληρούνται καθώς και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε κατά παράβαση των αρχών της χρηστής διοίκησης, της καλής πίστης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του ιδιώτη, κατά παράβαση του άρθρου 58 του Ν.158(Ι)/99.

Ειδικότερα, οι Αιτητές ισχυρίστηκαν ότι η Αναθέτουσα Αρχή υιοθέτησε τις απόψεις της Γενικού Λογιστή ως Αρμόδιας Αρχής, ακυρώνοντας το διαγωνισμό στη βάση του Κανονισμού 34(5)(δ) της Κ.Δ.Π. 201/2007, αντί να ενεργήσει με βάση τα όσα προκύπτουν από το ακυρωτικό αποτέλεσμα της απόφασης της Α.Α.Π. στην Ιεραρχική Προσφυγή 73/2010, με βάση την οποία έπρεπε να θεραπεύσει το σημείο που κρίθηκε τρωτό και συγκεκριμένα την «ταλαιπωρία και τον κλονισμό της εμπιστοσύνης των προσφοροδοτών». Όπως ανέφεραν, τα όσα επισημαίνει η Α.Α.Π. στην απόφαση της επί της Ιεραρχικής Προσφυγής 73/2010 δεν μπορούν ούτε να εξαιρεθούν, ούτε να αγνοηθούν.

Όσον αφορά στις διαθέσιμες πιστώσεις και την αλληλογραφία που επικαλείται η Αναθέτουσα Αρχή, οι Αιτητές υποστήριξαν ότι αυτές οι ενέργειες αποτελούν παράνομη προσπάθεια αλλοίωσης του πραγματικού καθεστώτος (status quo) κατά το στάδιο λήψης της πρώτης απόφασης. Συγκεκριμένα, οι Αιτητές ισχυρίστηκαν ότι η Αναθέτουσα Αρχή στην ουσία επιχείρησε να χρησιμοποιήσει τη Συμφωνία-Πλαίσιο για να καλύψει ανάγκες του έτους 2009, που κανονικά θα έπρεπε να καλυφθούν μέσω του παρόντα διαγωνισμού. Προς υποστήριξη των θέσεων τους αυτών οι Αιτητές επικαλέστηκαν αριθμό αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου ανάμεσα στις οποίες η απόφαση ημερομηνίας 31.3.11 στην υπόθεση αρ. 537/2009, Χατζηγεωργίου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας.

Αναφορικά πάντα με τον πρώτο λόγο ακύρωσης οι Αιτητές κατέληξαν ότι η ακύρωση του Διαγωνισμού δεικνύει ασυνεπή και αντιφατική συμπεριφορά εκ μέρους της διοίκησης, η οποία προσβάλλει την δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του ιδιώτη απέναντι της και είναι παράνομη. Συνιστά, επίσης, έλλειψη καλής πίστης και αποκαλύπτει ότι η διοίκηση δεν έχει ενεργήσει με την επιβαλλόμενη ευθύτητα. Αποτελεί ουσιαστικά μολυσμένη παραλλαγή της προηγούμενης ληφθείσας από την Αναθέτουσα Αρχή απόφασης για ακύρωση του Διαγωνισμού, η οποία ακυρώθηκε από την Α.Α.Π. στα πλαίσια της Ιεραρχικής Προσφυγής 73/2010.

Ο δεύτερος λόγος ακύρωσης, ο οποίος τίθεται διαζευκτικά με τον πρώτο, είναι ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι δεόντως και επαρκώς αιτιολογημένη ή λήφθηκε κατά παράβαση του Οδηγού Βέλτιστων Πρακτικών.

Οι Αιτητές ισχυρίστηκαν ότι τα όσα αναφέρονται στον πρώτο λόγο ακύρωσης μολύνουν κατ' επέκταση και την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης.

Ακόμη υποστήριξαν ότι με βάση την παράγραφο 4.4.2 του Οδηγού Βέλτιστων Πρακτικών προκύπτει αβίαστα το συμπέρασμα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε κατά παράβαση του οδηγού αυτού επειδή δεν ήταν πλήρως αιτιολογημένη και/ή επειδή το Συμβούλιο Προσφορών αγνόησε παντελώς και/ή δεν έλαβε υπόψη του το γεγονός ότι οι ενδιαφερόμενοι οικονομικοί φορείς ανάλωσαν χρόνο και πόρους για τη σύνταξη της προσφοράς τους που δεν μπορούν να θεωρούνται αμελητέοι.

Δ. ΘΕΣΕΙΣ ΑΝΑΘΕΤΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ

Η Αναθέτουσα Αρχή υποστήριξε ότι μετά την απόφαση της Α.Α.Π. στην Ιεραρχική Προσφυγή 73/2010 αποφάσισε αφού διενήργησε δέουσα έρευνα και λαμβάνοντας υπόψη την εμπειριστατωμένη έκθεση της Επιτροπής Αξιολόγησης, να ακυρώσει το διαγωνισμό σύμφωνα με τον Κανονισμό 34(5)(δ) της Κ.Δ.Π. 201/2007, με βάση την παράγραφο 10.3 του Μέρους Α των εγγράφων του Διαγωνισμού, η οποία παρείχε στην Αναθέτουσα Αρχή το δικαίωμα ακύρωσης του Διαγωνισμού τόσο πριν την ημερομηνία υποβολής των προσφορών όσο και μετέπειτα.

Το Συμβούλιο Προσφορών στην απόφασή του σημείωσε το γεγονός ότι δεν ήταν πλέον διαθέσιμο το σχετικό κονδύλι του Προϋπολογισμού του Κράτους με βάση το οποίο προκηρύχθηκε ο Διαγωνισμός, επειδή αυτό μεταφέρθηκε σε άλλα κεφάλαια του προϋπολογισμού για να χρησιμοποιηθεί από τη Συμφωνία-Πλαίσιο. Η Αναθέτουσα Αρχή υποστήριξε ότι δεν είναι ορθή η δήλωση των Αιτητών ότι μετά την απόφαση της Α.Α.Π. στην Ιεραρχική Προσφυγή 73/2010 ξεκίνησε οποιοσδήποτε ενέργειες για να μεταφερθούν οι πιστώσεις αυτού του διαγωνισμού με σκοπό να καλυφθούν οι δαπάνες για τη Συμφωνία-Πλαίσιο, διότι οι ενέργειες αυτές ξεκίνησαν πριν την απόφαση της Α.Α.Π. και συγκεκριμένα από τον Μάρτιο του 2010, δηλαδή με την υπογραφή της Συμφωνίας-Πλαίσιο.

Τόνισαν δε ότι εάν διενεργείτο οποιαδήποτε δαπάνη για αγορά Ηλεκτρονικών Υπολογιστών από δημόσιες υπηρεσίες χωρίς να είναι διαθέσιμο το ποσό στον σχετικό Προϋπολογισμό, αυτό θα αποτελούσε πειθαρχικό αδίκημα.

Ισχυρίστηκε ακόμη η Αναθέτουσα Αρχή ότι κατά τη διαδικασία λήψης της απόφασης δεν υπήρξε κακή άσκηση της διακριτικής εξουσίας και/ή πλάνη περί το Νόμο και/ή πλάνη περί τα πράγματα και/ή κατάχρηση εξουσίας και ενήργησε μέσα στα πλαίσια της ισχύουσας νομοθεσίας, καθότι η απόφαση της είναι δεόντως και επαρκώς αιτιολογημένη και λήφθηκε βάσει της σχετικής Νομοθεσίας και σύμφωνα με τους Όρους του Διαγωνισμού. Επίσης ανέφερε ότι η απόφαση αυτή εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον χωρίς να εξυπηρετεί οποιουδήποτε αλλότριους σκοπούς και δεν υπήρξε αποτέλεσμα υπέρβασης και/ή κατάχρησης εξουσίας.

Ακόμη η Αναθέτουσα Αρχή τόνισε ότι δεν υπήρξε οποιαδήποτε μόλυνση ή προσπάθεια για κλονισμό της εμπιστοσύνης των Αιτητών διότι αυτοί γνώριζαν ότι με βάση τους όρους του διαγωνισμού θα μπορούσε η Αναθέτουσα Αρχή, σε οποιοδήποτε στάδιο, να ακυρώσει το Διαγωνισμό. Όσον αφορά δε τις καθυστερήσεις που παρατηρήθηκαν στο Διαγωνισμό, αυτές δεν έγιναν εσκεμμένα και ήταν αναπόφευκτες.

Ε. Αφού ακούσαμε τις θέσεις των δυο πλευρών και κατόπιν μελέτης των σχετικών στοιχείων του Διοικητικού Φακέλου της υπόθεσης καταλήγουμε στα ακόλουθα:

Η Α.Α.Π. με την απόφασή της στην Ιεραρχική Προσφυγή αρ. 73/2010 ακύρωσε την απόφαση της Α.Α. για ακύρωση του διαγωνισμού αρ. ΤΥΠ2009/040/Α/Α καθότι κρίθηκε εσφαλμένη η νομική βάση κατ' επίκληση της οποίας η Αναθέτουσα Αρχή είχε ακυρώσει το διαγωνισμό, αφού η διενέργεια παράλληλων διαδικασιών δεν συνιστούσε «σοβαρό, μη προβλεπτό λόγο» εν τη εννοία του Κανονισμού 34(5)(ε), αλλά ουσιαστικά κατάχρηση εξουσίας από την Αναθέτουσα Αρχή.

Με την έκδοση στις 8.10.2010 της πιο πάνω ακυρωτικής απόφασης της Α.Α.Π., το Συμβούλιο Προσφορών του Υπουργείου Οικονομικών συνήλθε σε συνεδρία την 21.1.2011, κατά την οποία εξέτασε την νέα έκθεση της Επιτροπής Αξιολόγησης. Η

εισήγηση της επιτροπής ήταν να ακυρωθεί εκ νέου ο διαγωνισμός, επικαλούμενη όμως διαφορετική νομική βάση αυτή τη φορά. Παραθέτουμε αυτούσιο το σχετικό απόσπασμα από την έκθεση της Επιτροπής Αξιολόγησης:

«Ο εν λόγω διαγωνισμός προκηρύχθηκε για να καλύψει ανάγκες του έτους 2009, οι οποίες δεδομένου και ότι έχει παρέλθει μεγάλο χρονικό διάστημα, οι ανάγκες αυτές φαίνεται να έχουν ικανοποιηθεί μέσα στο έτος 2010 και να μην υφίστανται πλέον στο σύνολο τους. Δεδομένων όλων των παραπάνω, σήμερα δεν υπάρχει το μέγεθος της ανάγκης με βάση την οποία προκηρύχθηκε ο παρόντας διαγωνισμός, όμως εάν υπάρχουν εκκρεμούσες ανάγκες του έτους 2009, τις οποίες και από ότι φαίνεται η Αναθέτουσα Αρχή δεν είναι σε θέση να γνωρίζει με βάση τις διευθετήσεις που έγιναν για τα κονδύλια, δεν είναι στην ποσότητα που αφορά ο εν λόγω διαγωνισμός αλλά πολύ ελάχιστες και ίσως να έχουν εξαλειφθεί.

Ως εκ τούτου, και δεδομένου ότι δεν υπάρχει το κονδύλι/ η δαπάνη με βάση τα οποία και προκηρύχθηκε ο εν λόγω διαγωνισμός, γίνεται εισήγηση όπως το Συμβούλιο Προσφορών του Υπουργείου Οικονομικών ακυρώσει το διαγωνισμό με βάση τον Κανονισμό 34(5)(δ) ο οποίος προνοεί ότι: όταν οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες προκηρύχθηκε ο διαγωνισμός έχουν διαφοροποιηθεί σε βαθμό που το αντικείμενο του διαγωνισμού να μην είναι πλέον αναγκαίο.»

Το Συμβούλιο Προσφορών με απόφαση του η οποία διαβιβάστηκε με επιστολή ημερομηνίας 28.1.2011 προς το Διευθυντή του Τμήματος Υπηρεσιών Πληροφορικής, υιοθέτησε την εισήγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης, ακυρώνοντας το διαγωνισμό με βάση τον Κανονισμό 34(5)(δ) της ΚΔΠ 201/2007. Με την παρούσα Προσφυγή οι Αιτητές προσβάλλουν ακριβώς την απόφαση αυτή της Α.Α. να ακυρώσει εκ νέου το Διαγωνισμό ΤΥΠ2009/040/Α/Α.

Είναι σαφές με βάση τα πιο πάνω όπως και τις διαπιστώσεις μας στην απόφαση επί της Ιεραρχικής Προσφυγής αρ. 73/2010 ότι η Α.Α. δρομολόγησε τέτοιους χειρισμούς που τελικά οδήγησαν στο επιθυμητό γι' αυτήν αποτέλεσμα. Η Α.Α. – που δέον να σημειωθεί ότι για πρώτη φορά ισχυρίζεται ότι οι ανάγκες που θα καλύπτοντο με τον

παρόντα διαγωνισμό έχουν σχεδόν εκλείψει, λόγω ακριβώς των ενεργειών της – θα έπρεπε μετά την απόφασή μας στην Ιεραρχική Προσφυγή 73/2010 να διατηρήσει το κονδύλι που αφορούσε τον εν λόγω διαγωνισμό στον προϋπολογισμό της.

Όμως, με βάση το πραγματικό καθεστώς της παρούσας υπόθεσης όπως έχει πλέον διαμορφωθεί και αναλύεται πιο πάνω, και υπό το φως των προνοιών του Κανονισμού 34(5)(δ) της ΚΔΠ 201/2007 κρίνουμε ότι η Αναθέτουσα Αρχή δεν διέθετε οποιαδήποτε άλλη εναλλακτική επιλογή πέραν της ακύρωσης του υπό κρίση διαγωνισμού. Δεν μπορούμε να αμφισβητήσουμε την τοποθέτηση της Α.Α. ότι οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες είχε προκηρυχθεί ο διαγωνισμός διαφοροποιήθηκαν σε τέτοιο βαθμό που το αντικείμενο του δεν ήταν πλέον αναγκαίο. Εν πάση περιπτώσει σημειώνουμε ότι ακόμη και αν οι ισχυρισμοί των Αιτητών γίνονταν αποδεχτοί και ακυρωνόταν εκ νέου η προσβαλλόμενη απόφαση, η ακυρωτική απόφαση θα ήταν αλυσιτελής για τους Αιτητές, με δεδομένη την προαναφερόμενη απουσία κονδυλίου για την προώθηση του παρόντος διαγωνισμού.

Εν όψει όλων των πιο πάνω αποφασίζουμε ομόφωνα ότι η παρούσα Προσφυγή απορρίπτεται και η προσβαλλόμενη απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής επικυρώνεται.

Δεν επιδικάζονται έξοδα επί της διαδικασίας.